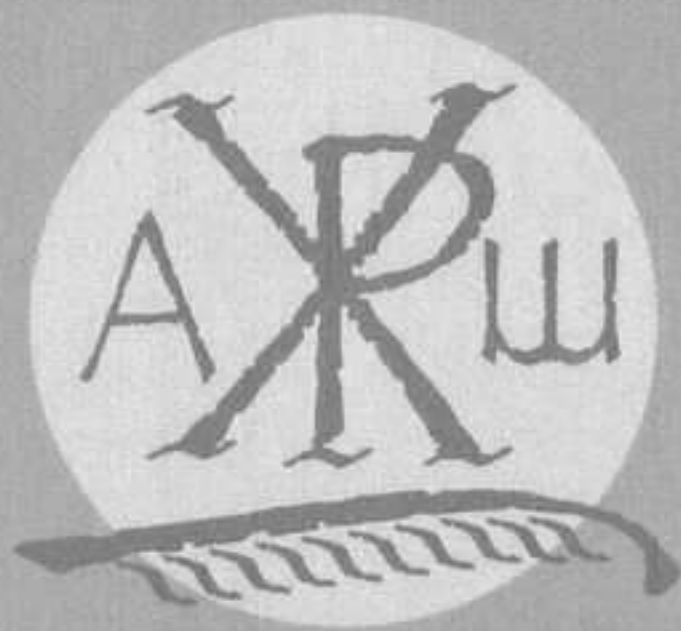

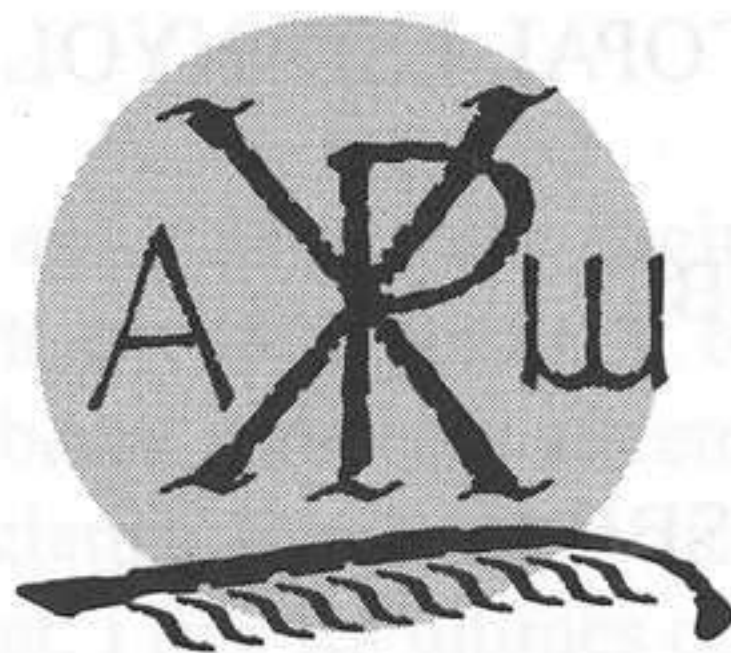
BUTLLETÍ OFICIAL

BISBAT DE MENORCA

Març-Abril, n. 2 - Any de 2008

BUTLLETÍ OFICIAL

BISBAT DE MENORCA

BIBLIOTECA
PÚBLICA MAO

Març-Abril, n. 2 - Any de 2008

Imprimeix: Editorial Menorca, S.A.

Dipòsit Legal: ME-283/1992

Fotografia portada: Església de Sant Martí. Es Mercadal

SUMARI

Sr. BISBE.....	49
<i>Homilia</i>	
- Homilia Missa Crismal 2008	
- Homilia en l'Eucaristia d'admissió dels primers candidats al diaconat permanent	
<i>Escrits</i>	
- A la comunitat diocesana de Menorca...	
- Els qui escolten la seva veu avui...	
- Ell és viu: deixem lo dol!!!	
- Primers candidats al diaconat permanent	
- Preguem per les vocacions d'especial consagració	
- "En el dol, oberts a l'esperança"	
CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA	65
ACTIVITATS DEL BISBE	69
DOCUMENTS DEL BISBE.....	75
ORGANISMES DIOCESANS.....	77
CRÒNICA DIOCESANA.....	87
AGENDA de maig i juny de 2008.....	95

HOMILIES

HOMILIA MISSA CRISMAL 2008

Vull començar agraint-vos expressament a tots la vostra presència acompanyant als vostres preveres en aquesta celebració. És un bon *signe d'ecclesialitat* i de comunió.

Hem escoltat com Jesús es va proclamar ungit, ple, amarat de l'Esperit que el va consagrar i el va enviar a portar la bona notícia als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor (Lc 4, 18-19). Ell va assumir generosament, i fins les últimes conseqüències, la missió de l'Esperit, i també a nosaltres, *en diferents maneres i graus, ens ungeix amb el seu mateix Esperit*. En beneir avui els olis i consagrar el crisma, celebrem aquesta *unció de l'Esperit* en les nostres persones, de la qual és signe i instrument la unció que es fa en el nostre cos i per la qual tots nosaltres som destinats a la seva mateixa missió: curar, alliberar, reconstruir, obrir a l'esperança els qui l'han perduda...

Especialment els preveres som convidats avui a revifar la gràcia de la nostra *Ordenació* per la qual compartim d'una manera particular el sacerdoci de Crist, com a instruments d'Aquell que és Cap de l'Església. El Prefaci d'aquesta Missa Crismal ho resumeix dient: "*Ell, en efecte, ...portat pel seu amor fratern, tria uns homes que per la imposició de les mans participin del seu sagrat ministeri, renovin en nom seu el sacrifici de la redempció humana, i preparin per als vostres fills el convit pasqual; i que també, moguts*

per la caritat, com a pastors vagin a davant el vostre poble, l'alimentin amb la vostra paraula i el refacin amb els sagraments... donant la vida per vós i pels seus germans...”.

En veritat, el ministeri presbiteral és un servei preciós i necessari a l'Església i *ha de ser apreciat i agraït*, tot i que no és bo de fer per al capellà viure a l'alçada de la seva vocació. Necessitam molt l'estaló i la pregària de tots els cristians.

En aquest sentit, trobo molt il·luminadores unes paraules del Salm 115, (v.12-14): *“Com podria retornar al Senyor tot el bé que m'ha fet?... alçaré el calze per celebrar la salvació. Compliré les meves prometes davant el poble”*. Aquest *“alçaré el calze de la salvació”* ens remet a tots a *treure de l'Eucaristia la força necessària per al testimoni evangèlic*. Vivim envoltats d'una cultura prou tancada a la transcendència i cal *redescobrir amb força el sentit del Misteri eucarístic*.

El misteri de santificació i amor pel qual, i per obra de l'Esperit Sant, el pa i el vi es converteixen en el Cos i la Sang de Crist, actua també en la persona del prevere en el moment de la seva ordenació i el capacita per a actuar *“in persona Christi”*. L'Eucaristia i el Sacerdoci són dos Sagraments que han nascut junts i que estan indissolublement units. En el Cenacle hem estat en certa manera cridats personalment, un per un, per a rebre del Senyor el Pa eucarístic que s'ha partit com a aliment del Poble de Déu pelegrí. (Cfr. Joan Pau II, Dijous Sant 2004). Que el Senyor ens faci la gràcia de no caure mai en la rutina del Misteri posat a les nostres mans.

Però el mateix Jesús, que ens va cridar a nosaltres pels mitjans més diversos, ara segueix cercant i cridant a molts d'altres. *Els capellans ens hem de sentir responsables* i disposats a ajudar els qui Ell vulgui associar al seu Sacerdoci per tal que responguin generosament a la seva invitació. Tots hem de *fomentar les respostes positives a la crida de Déu* (vocacions) amb els mitjans que ell mateix ens ha mostrat. Hem de demanar incansablement al Senyor que enviï sembradors a la seva vinya. Però també hem de fer visible l'exercici d'un ministeri joiós, i «parlar valentament de la vida sacerdotal com d'un valor inestimable i una forma esplèndida i privilegiada de vida cristiana» (PDV 39).

Abans, els clergues repetíem i meditàvem molt allò de *“Dominus pars hereditatis meae et calicis mei”* (Salm 16, 5-6), (*“Senyor, heretat meua i*

calze meu, ...la part que m'ha tocat és deliciosa, m'encisa la meva heretat). També avui «el prevere pot i ha de dir: Déu mateix és la part que m'ha tocat, el fonament extern i intern de la meva existència. Cal aquesta visió teocèntrica de la vida sacerdotal... El prevere ha de conèixer realment Déu des del seu interior i així dur-lo als altres: aquest és el servei principal que la humanitat necessita avui» (Benet XVI, 22-12-2006). Sant Agustí deia: «*Sigues home d'oració abans de ser predicador*» (PL 34, 100). I, segons l'Evangelí de Marc (cf. 3,14), només aquells que han après a «estar amb Ell» estan preparats per a ser «enviats per Ell a evangelitzar» amb autenticitat. La credibilitat del nostre testimoni i l'eficàcia sobrenatural de les nostres activitats demana, doncs, tenir una experiència intensa de Déu i conrear una profunda amistat personal amb Jesucrist. La nostra capacitat de mostrar Crist al món dependrà en gran part de l'autenticitat del nostre seguiment de Jesús, del nostre ser “signe viu” (LG 21) del seu amor a tota persona humana.

Recordem-ho un altra vegada: “*Com podria retornar al Senyor tot el bé que m'ha fet?... Compliré les meves promences davant el poble*” (Salm 115, 12-14). I Sant Basili comenta: «¿cóm li pagaré al Senyor? No amb sacrificis ni holocaustos..., sinó *amb tota la meva vida...*» (PG 30, 109).

És aquesta vida nostra la que presentam al Senyor *en renovar avui les promeses de la nostra Ordenació*. Ho farem sempre amb humilitat i agraïment i *ens confirmarem mútuament* en la nostra fe i confiança en Jesucrist, que ens ha cridat i constituït pastors del seu poble en aquest temps i en aquesta Església particular de Menorca. “*Cridats, unguits i enviats...*” en un món difícil i complex, però és el nostre i cal estimar-lo com a tal.

I quan, una vegada més, i acompanyats per una bona representació de la nostra Comunitat Diocesana, avui donam gràcies *pel gran do i misteri* que suposa el nostre sacerdoci ministerial, que la comunitat eclesial rep mitjançant la successió episcopal que ens remet als Apòstols, jo també vull renovar-vos el meu agraïment a cadascú de vosaltres i la seguretat de la meva proximitat.

Sabem ben bé que el nostre servei comporta alegries i esperances, i també dificultats, inquietuds i grans desafiaments pastorals... Però els desafiaments poden ser grans oportunitats d'evangelització.

Y ahora, una palabra especialmente para ti, querido **Mauricio**:

El 7 de enero de 2006 la Iglesia de Menorca te admitió públicamente como candidato al ministerio de animación, de acompañamiento y de presidencia de la comunidad cristiana. Hoy, en el marco de esta celebración tan ‘sacerdotal’, recibes los ministerios laicales de Lector y Acólito que son encargos especiales en el pueblo de Dios: por una parte, la *Proclamación de la Palabra de Dios* en las reuniones litúrgicas, la *educación de la fe* de niños, jóvenes y adultos, disponiéndolos a recibir los sacramentos dignamente, y el *anuncio de la buena noticia de la salvación* a los que todavía la ignoran; y por otra, el ministerio de *ayudar a los presbíteros y diáconos* en las celebraciones sagradas y *distribuir la sagrada comunión* a los fieles como ministro extraordinario.

Cuando proclames la Palabra, procura recibirla tú mismo, dócil al Espíritu, y medítala atentamente, para que cada día aumente más en tu corazón un amor vivo a la Sagrada Escritura. Y procura también que tu vida manifieste a nuestro Salvador Jesucristo.

Y esfuérate también en vivir con profundidad el sacrificio del Señor y conformar con Él tu vida; procurando captar el sentido más íntimo y espiritual de lo que haces, de manera que cada día te ofrezcas tú mismo a Dios como una oblación espiritual que le sea agradable por Jesucristo.

Recuerda también que, del mismo modo que participas de un único pan con tus hermanos, así también formas con ellos un solo cuerpo. Procura mantener bien firme la voluntad de servir fielmente a Dios y al pueblo cristiano. Ama sinceramente a los hermanos, especialmente a los débiles y enfermos y vive según el mandato del Señor: “*Amaos los unos a los otros, como yo os he amado*”.

**HOMILIA EN L'EUCARISTIA D'ADMISSIÓ
DELS PRIMERS CANDIDATS AL DIACONAT PERMANENT**
(al Carme de Maó el dia 30 de març de 2008)

Saludo de manera especial en Vicenç i en Joan, les seves esposes i filles, tots els seus familiars i membres de les seves respectives comunitats parroquials, els seus Rectors, el Rector del Seminari que va acompanyant-los en el seu discerniment i formació, els germans preveres que han pogut fer-se presents i tots vosaltres, germanes i germans.

Avui és un dia de goig per a la nostra Diòcesi, i ho celebrem quan encara ressona la veu dels preveres diocesans renovant els seus compromisos a la Missa Crismal a la nostra Catedral restaurada i tots nosaltres som envoltats en l'esperit de la gran Octava de Pasqua.

Vosaltres, estimats Joan i Vicenç, heu estat objecte d'una crida a construir el Regne de Déu, a manifestar la seva Bondat i comunicar els béns divins, i se us demana també una resposta.

Com vosaltres mateixos dèieu molt bé ahir al reportatge des Diari: *“A nosaltres ens afecta només com donar resposta al do (la vocació) que hem rebut, la crida és assumpte que no està a les nostres mans...”*.

Efectivament, la iniciativa correspon sempre a Déu. Ell ha traçat de molt diferents maneres les línies de la vostra vocació. Ell és qui projecta, decideix i realitza el misteri de la salvació que Crist ens ha procurat. Però aquesta realitat continua mitjançant l'acció de *persones concretes, cridades a “estar amb ell” i “enviades a predicar”* (Mc 3)... Ho hem proclamat ara mateix: *“Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres”* (Jo 20,19-31).

En restaurar el diaconat permanent com a ministeri propi i estable a l'Església catòlica, el Concili Vaticà II va recuperar el triple “ordre” (episcopat, presbiterat i diaconat), en el qual va ser exercit el ministeri instituit pel Senyor i del qual hi ha testimonis ben antics com aquest de Sant Ignasi d'Antioquia, que diu: *“Reverenciïn tots els diaques com a Jesucrist, així com el bisbe que és figura del Pare i els preveres com al senat de Déu i com a l'assemblea dels apòstols. Sense ells no pot parlar-se d'Església”* (Carta als Traians 3,1; cf. Carta als Esmirniots 8,1).

Sabeu que aquest ministeri va ser instaurat a la nostra diòcesi el 5 d'abril de 2007 (Dijous Sant), després d'un procés de consulta i discerniment en el Consell Presbiteral i el Consell Diocesà de Pastoral (amb informació directa als Consells Arxiprestals). Les opinions i observacions rebudes ens han fet aprofundir el sentit sacramental i pastoral del diaconat permanent i de la seva restauració. Ara, l'experiència d'altres diòcesis i la vida de cada dia a la nostra Església diocesana ens anirà mostrant com integrar aquest ministeri tant en relació amb el bisbe i els preveres com en relació amb els laics i persones consagrades. El diaconat sacrament no és un carisma privat sinó un do de Déu a la seva Església i confio en què serà assumit i compartit amb goig per tots.

Cada ministeri, servei, vocació i carisma té el seu àmbit específic d'actuació en la vida i la missió de l'Església en el món. Els ministeris eclesials no són realitats competitives sinó complementàries en l'únic cos de Crist que és l'Església. I, en fidelitat a la naturalesa d'aquesta, a Menorca, seguirem estimulants la incorporació i la feina pastoral de laics, de consagrats i de nous preveres. Tots en autèntica comunió eclesial i missionera, i tots absolutament necessaris.

Per a fer realitat la naturalesa de l'Església (que el darrer Concili ha definit com un "*sacrament de salvació, signe i instrument de comunió amb Déu i de la unitat del gènere humà*") totes les nostres realitats eclesials han de procurar situar-se i desenvolupar-se segons la lògica de l'Evangelí, que ens demana una manera "*servicial*" de viure i d'actuar, a diferència de la lògica del món, que tendeix a conrear el poder, la prepotència, i les diferències...

Ho hem expressat i fet públic ja de moltes maneres: el sentit del sacrament del diaconat no s'ha de reduir a una qüestió d'allò que pot o no pot fer aquell que el rep. El diaconat va situat en l'àmbit "sacramental": el diaca és un "*signe-persona*", a través del qual el Fill de Déu encarnat, que va passar fent el bé, que va venir per servir i per lliurar la seva vida per la redempció de la humanitat, es manifesta de manera particular i ens convida a fer present de manera significativa la seva mateixa vocació de servei a Déu i als homes.

Als Fets dels Apòstols (6,1-6) se'ns diu que aquells "Set" (anomenats tradicionalment, "diaques") van ser elegits perquè els Dotze poguessin dedicar-se "*a l'oració i al ministeri de la paraula*" (v.4). Esteve (sota el patro-

cini del qual hem instituït a Menorca el Diaconat Permanent) i els altres sis van rebre la imposició de mans dels apòstols “*per servir a les taules*” (v.2). Sense oblidar que els deixebles del Senyor estem cridats a acompanyar-lo pels camins del món i a participar en la seva persecució, mort i glorificació, com ho demostra l’ experiència martirial d’ Esteve, seguint molt de prop el martiri de Jesús. Ell mateix ho havia anunciat: “*El que vulgui servir-me, que em segueixi, i on sigui jo, allà també serà el meu servidor...*” (Jo 12,26).

Us deman, doncs, que acollim avui aquesta admissió al diaconat permanent com una crida constant a tots a un millor seguiment de Jesús, el Servent de Jahvé i dels homes, i demanem la gràcia de ser i viure com Maria de Nazaret, la serventa del Senyor (cf. Lc 1,38).

ESCRITS

A LA COMUNITAT DIOCESANA DE MENORCA I A TOTS, HOMES I DONES, QUE ESTIMA EL SENYOR

Estimats germans i germanes:

A les portes de les celebracions de la Setmana Santa, quan tornarem a proclamar l'entrada de Jesús a Jerusalem i l'evangeli de la Passió, demanarem al Senyor viure oberts a tots aquells en els quals continua viva avui la passió de Crist a casa nostra i en molts indrets del territori mundial.

Però ho hem de fer intentant afavorir entre tots una participació i vivència més intensa del *Misteri Pasqual al complert: Passió, Mort i Resurrecció del Senyor*. És aquesta perspectiva de "Glorificació" la que il·lumina i fonamenta l'esperança dels cristians i ens fa cridar (i cantar) "deixem lo dol", perquè la mort no té la darrera paraula i el projecte de Déu per la humanitat és un projecte de Vida.

Amb aquesta nota, vull recordar molt concretament que el **dimecres proper dia 19, a les 8 del capvespre, a la nostra CATEDRAL-BASÍLICA**, que ha tornat a obrir les seves portes després de la darrera restauració, els catòlics menorquins som convidats a reunir-nos per a celebrar l'anomenada **MISSA CRISMAL**, en la que seran beneïts els olis i consagrat el crisma amb els quals, a les nostres comunitats, l'Esperit ungirà els qui seran batejats o confirmats durant tot l'any, i també els nostres malalts...

En aquesta acció litúrgica tindrem especialment presents tots aquests germans i germanes i també els visitadors de malalts, els ministres extraordinaris de la comunió, els catequistes, els pares i padrins... i els membres de la Vida Consagrada, perquè també el seu Carisma és fruit de la Unció de Crist.

Aquest any, a més, un dels nostres seminaristes majors, **En MAURICIO MONTIEL BURGOS**, rebrà els Ministeris de **LECTOR** i **ACÒLIT** en la mateixa celebració.

La vostra presència en aquesta celebració serà també un signe d'ecclesialitat, acompanyant els vostres preveres que renovaran les promeses

de la seva Ordenació donant gràcies, sempre amb humilitat i agraïment, pel gran *do i misteri que suposa el sacerdoci ministerial*, un do que la comunitat cristiana rep a través de la successió episcopal que ens remet als Apòstols.

És un bon dia per agrair i confirmar-nos mútuament en la fe i en la confiança en Jesucrist que ens ha cridat al seu seguiment.

FELIÇ SETMANA SANTA I MOLT BONA PASQUA A TOTHOM.

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al DIARI MENORCA el 8 de MARÇ de 2008)

ELS QUI ESCOLTEN LA SEVA VEU AVUI...

L'història de cada vocació pot ésser mol diferent i donaria material per a escriure'n molt, però allò que sempre hi ha, d'una o d'altra manera, és la trobada personal amb Jesucrist (sobtada o progressiva) que dóna un nou horitzó i una nova orientació a la vida (cfr. Jo 1,35-39).

Per a aquesta "trobada" hi ha molts llocs, experiències, mediacions i possibilitats... Però sens dubte, i així ha succeït a la meva experiència vocacional, un àmbit privilegiat, ha estat sempre l'Eucaristia, Sagrament amb el qual Jesús ens atreu vers Ell i ens fa entrar en el seu dinamisme vers Déu i vers el proïsme.

És clar que hi ha un vincle estret entre les tres dimensions de la vocació cristiana (creure, celebrar i viure el misteri de Jesús) que mai hauríem de dissociar, però és justament aquesta dimensió eucarística, aquesta capacitat d'oblació i de lliurament la que necessàriament ha d'acompanyar la vida d'aquell que ha decidit donar resposta positiva a la crida al ministeri sacerdotal.

Els nostres seminaristes han escoltat (i segueixen escoltant) aquesta crida i compten amb el suport de tota la Comunitat Eclesial de Menorca que prega confiadament al Pare per aquesta intenció.

El meu agraïment a totes les persones (i a qualche Fundació concreta) que ens fan costat i ens estant ajudant també econòmicament de manera desinteressada (i quasi anònima). Gràcies a la seves aportacions (grans o petites) hem pogut fer front a totes les despeses necessàries: pensions (dels internats), matrícules i viatges de seminaristes i Formadors, convivències periòdiques del “Seminari Menor en Família” i d’altres.

I també vull agrair el servei de l’Equip de formadors, no sempre ben comprès i reconegut. Consider que fan una molt bona feina d’acompanyament, amb discreció i respecte, cosa que no és bo de fer en aquest moment.

Seguirem pregant i ajudant-nos els uns als altres.

Amb la meva salutació a tothom,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL el 9 de MARÇ de 2008)

ELL ÉS VIU: DEIXEM LO DOL!!!

Fem festa i agraïm el misteri central de la nostra fe. La Pasqua cristiana celebra el pas de Jesús de la mort a la vida, l’anyell immolat en la creu que ens allibera de la mort i ens comunica la seva vida per la resurrecció. El nostre Senyor Jesucrist és viu i ha passat a una nova forma d’existència. Ha estat constituït “Senyor”. Ha entrat definitivament en l’esfera de l’Esperit i viu per al Pare, com a Cap de la nova humanitat, “primogènit d’entre els morts”. L’Església sencera, la comunitat dels seus seguidors, estem cridats a fer-lo present i a ser-ne signe clar per als altres (“jo som amb vosaltres dia rere dia fins a la fi dels temps”), mirant el món amb ulls de ressuscitats, descobrint en nosaltres i en el món les llavors d’aquesta vida nova de Jesús.

Aquests dies de Setmana Santa he repetit a la pregària aquelles paraules del Salm: “Com podria retornar al Senyor tot el bé que m’ha fet?..., alçaré el calze per celebrar la salvació. Compliré les meves prometes, ho faré davant el poble”. Crec que aquest “alçaré el calze de la salvació” ens remet a tots els cristians a treure de l’Eucaristia la força necessària per al testimoni evangèlic, refermant la nostra adhesió a l’Evangeli i revitalitzant el nostre

sentit de pertinença a la comunitat eclesial, la qual –tot i que “semper reformanda”- és fruit de la resurrecció de Jesús i ha escampat a molts de cors el do del seu Esperit.

Aprofundim i redescobrim amb força el sentit del Misteri eucarístic. En el Sopar Pasqual, Jesús va fer un gest extraordinari: al pa partit per menjar va assenyalar el seu propi cos lliurat, i a la copa de vi compartit la seva sang vessada. En aquest gest de lliurament que Ell ens va manar repetir com a “memorial” seu, l'Església va veure sempre el ritu que va anomenar Eucaristia. Acceptar (menjant i bevent) el do que Jesús ha fet de si mateix significa fer nostra la seva vida de servei, de donació, d'oferta de dignitat per a tots. I com Jesús ha sortit de l'esfera de la nostra experiència sensible amb la seva mort i resurrecció, l'Eucaristia és la que ens insereix en l'ofrena que Jesús fa de si mateix i a la vegada és el pont que ens connecta a Ell viu en la glòria del Pare: d'aquesta manera la nostra petita vida “passa” a formar part de la història de la salvació.

Per açò, DEIXEM LO DOL. Tenim problemes i patiments, però creiem que el camí de la vida està obert per sempre i res no el podrà tancar. Donem als altres ànims per viure, il·lusió per mirar endavant, goig profund. I fem-ho de la mà de la Mare del Ressuscitat, la “Plena de Gràcia”, que va estar al peu de la creu i després va esperar l'Esperit junt amb la comunitat. Repetim l'antífona de Pasqua que encara podem escoltar a Menorca: “Regina coeli laetare”, alegre-vos Reina del cel, alegre-vos, perquè el Senyor ha ressuscitat de debò com havia dit. Santa Maria de Pasqua, pregueu per nosaltres.

BONA PASQUA 2008, amb la meva salutació a tothom,

† **Joan**, *Bisbe de Menorca*

(Publicat al FULL DOMINICAL el 23 de MARÇ de 2008)

PRIMERS CANDIDATS AL DIACONAT PERMANENT

Fa 30 anys s'aprojava a Espanya el Diaconat Permanent (reinstaurat al Concili Vaticà II en 1964 per a homes casats, majors de 35 anys). La primera ordenació va tenir lloc a Barcelona en 1978, en temps del Cardenal Jubany.

A la nostra Diòcesi de Menorca, va quedar instaurat el 5 d'abril de 2007, Dijous Sant, i, si Déu ho vol, el proper **dia 30 de març a l'Església Parroquial del Carme de Maó** i a l'Eucaristia de les 20 h, després d'un temps de preparació acompanyats pel Rector del Seminari i amb el consentiment de les seves respectives esposes i filles, **en Vicenç Llabrés Riudavets i en Joan Mercadal Victory seran admesos com a candidats** amb paraules com aquestes: *“Els pastors i responsables de la vostra formació, i els que assegurin conèixer-vos, ens han donat de vosaltres un informe favorable, del qual ens fiam plenament. ¿Voleu, així, com a resposta a la crida del Senyor, completar la vostra preparació de manera que arribeu a l'aptitud necessària per a rebre, al seu temps, el ministeri en l'Església, per mitjà de l'Orde sagrat?”*

En el Nou Testament la paraula “diaca” significa a vegades portador d'un ministeri (cf. Fil 1; Tim 3,8.12), i més freqüentment significa “servidor” en general. “Servir” va unit al servei de les taules (Lc 12,37; 17,8; In 12,2; Act 6,2); al servei cristià de l'amor (Mc 10,43 ss; Lc 8,3; Rom 15,25); al servei de l'Evangelí o de la vida de la comunitat cristiana.

Els diaques no són ordenats pròpiament “per al sacerdocí”, és a dir per oferir en nom de Crist el sacrifici eucarístic, *“sinó per servir”* (Lumen Gentium 29), tant en la litúrgia com en la predicació i en la pastoral de la caritat. Són els *“encarregats de la diaconia de Jesucrist”* (Sant Ignasi d'Antioquia). Poden assolir moltes funcions: proclamar la SS EE, instruir al poble, batejar, distribuir l'Eucaristia, beneir el matrimoni, celebrar exèquies, guiar assemblees d'oració, promoure iniciatives de caritat, animar sectors de pastoral o petites comunitats eclesials, gestionar l'administració econòmica... El sagrament que reben els capacita per realitzar el seu servei amb una eficàcia particular (Ad Gentes 16).

Però, més enllà de les activitats concretes, la mateixa presència del diaca és un do, en tant que constitueix *un signe sacramental de Crist servent i promou la vocació a servir, comú a tot el poble de Déu*. En nom de Crist i amb la gràcia del seu Esperit, els diaques *serveixen i inciten a servir*. Recorden també als altres dos graus de l'orde sagrat (*preveres i bisbes*) que la seva missió és un servei. La “diaconia” caracteritza tots els ministeris de l'Església, que són constitutivament serveis i no tan sols tasques a complir servicialment. Aquesta insistència, que prové del Nou Testament, és novetat característica del Concili Vaticà II.

El diaconat suposa el ministeri dels capellans amb els quals, units en el presbiteri presidit pel Bisbe, està en comunió i no pot ser entès com un “suplent” del prevere, ni és un “prevere rebaixat”.

I tampoc les funcions atribuïdes al diaca no minven per res el paper dels laics cridats i disposats a fer feina apostòlicament. Més encara, entre les tasques del diaca hi ha la de promoure i sostenir les activitats apostòliques dels laics. Essent presents i més inserits que el prevere en els ambients i en les estructures seculars, s’han de sentir impulsats a afavorir l’apropament entre el ministeri ordenat i les activitats dels laics, en el servei comú al regne de Déu. Les necessitats pastorals aniran precisant les formes concretes del ministeri, segons les possibilitats de cada diaca.

Com encertadament va dir un dels membres del nostre Consell Diocesà de Pastoral, la seva missió hauria de ser la de “*fer de frontissa*” entre la societat civil i l’estament clerical... i “no hauria de fer olor de sagristia, sinó de carrer”.

Amb la meva salutació a tothom,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al DIARI MENORCA el 23 de MARÇ de 2008)

PREGUEM PER LES VOCACIONS D’ESPECIAL CONSAGRACIÓ

En arribar a aquesta Jornada Mundial d’Oració per les vocacions, ressona de manera particular la pregària de Jesús: “Consagra’ls en la veritat, que és la teva paraula. Jo em consagro a mi mateix per ells, perquè ells també siguin consagrats en la veritat.” (Jn 17, 17.19).

Ens ha tocat viure en una societat que demana signes, sobretot demostracions de què construïm una Església que transparenti les benaventurances. Per açò, cal que en la nostra oració demanem al Senyor abundants “testimonis” que puguin dir en veritat “us anunciem allò que hem vist i sentit” (1Jn 1,3), signes transparents i eficaços del Bon Pastor. “Avui són decisius els signes... Cal testimonis forts, personals i comunitaris, de vida nova en Crist. En efecte,

no basta oferir la veritat i la gràcia a través de la proclamació de la Paraula i la celebració dels Sagraments; és necessari que siguin acollides i viscudes en cada circumstància concreta, en la manera de ser dels cristians i de les comunitats eclesials. Aquest és un dels reptes més grans que té l'Església a Europa al principi del nou mil·lenari" (Ecclesia in Europa 49).

Certament, el compromís fonamental de tot batejat consisteix en la decisió de seguir el camí del Sermó de la Muntanya: "Sigueu perfectes com ho és el vostre Pare celestial" (Mt 5,48). Però si, a més, és objecte d'una crida a una especial consagració ("veniu", "segueix-me") ha d'intensificar la relació, la imitació i configuració amb Crist (pensar, sentir, estimar i obrar com Crist), perquè ha de prolongar la seva mateixa missió en l'Església i en el món. Es tracta d'una relació profunda que es concreta en el *seguiment evangèlic* (Mt 19,27), la *fraternitat* o vida comunitària (Lc 10,2) i la *missió* (Jn 20,21; Mt 28,19-20).

Podríem dir que la crida a una vida d'especial consagració és com una declaració d'amor, experimentada i acceptada afectiva i responsablement, i demana comprometre's a ser coherents amb aquesta exigència de relació personal amb Crist, que inclou el compartir la seva mateixa vida, imitant-lo i transformant-se en ell, fent-lo conèixer i estimar. "*Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor*" (Jn 15,9).

Tant de bo que la trobada amb Crist en l'Eucaristia, en la Sagrada Escriptura i en els germans, sigui una trobada d'amor apassionat que es converteixi en anunci apassionat vivint i fent viure la presència de Crist ressuscitat en l'Església i en el món. Però es necessiten apòstols renovats.

Com a pastor responsable de guiar aquesta estimada comunitat diocesana de Menorca, deman novament a tots i cadascú dels cristians una pregària confiada. També als que són més crítics, a tots aquells a qui els agradaria que visquéssim cada dia més i millor el goig de la fe i l'amor compartits: "Teniu dret a esperar-ho... però sou també cridats a procurar-ho ajuntant les vostres forces amb tots aquells que intentam seguir el mateix Jesús".

Amb la meva salutació a tothom,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL el 13 d'ABRIL de 2008)

“EN EL DOL, OBERTS A L’ESPERANÇA”

Vivim en Temps Pasqual i seguim anunciant amb joia la nostra fe en Jesús ressuscitat. Aquest és un punt central de la nostra vida de cristians i font de consol per a l’experiència comuna i dolorosa després de la mort d’un ésser estimat. La nostra esperança en la resurrecció es fa així força vital que dinamitza la nostra vida, també en el dolor compartit que mai voldríem minimitzar.

En els darrers anys hi ha un interès social creixent i s’estudia molt el fenomen del dol, multiplicant les *atencions als qui l’experimenten*. Neixen *vàries iniciatives, la bondat de les quals hem de reconèixer i estalonar des de la comunitat cristiana, que, sensible als problemes que angoixen tantes persones, també vol oferir-los un bon acompanyament humà i espiritual en aquesta etapa obscura de la vida*. Tenim recursos religiosos i ritus que ens ajuden a celebrar la presència de Déu enmig del sofriment. Però cal una adequada “formació del cor” per tal d’actualitzar la caritat amb els qui sofreixen (Benet XVI, “Deus Caritas est” n°31).

La Pastoral de la Salut, com tota acció pastoral, vol generar “vida” en el malalt i en el seu entorn i per açò l’acompanyament té un particular relleu. Tard o d’hora tots experimentam la pèrdua d’un ser estimat i un seguit de sentiments que demanen temps per a ser superats... El dol és part de la vida i els cristians l’hem d’enfrontar amb una sensibilitat particular: *“Reconegueu en els vostres cors el Crist com a Senyor; estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança”* (1Pe 3,15).

I l’esperança cristiana és un corrent interior que es manifesta en el goig de sentir-se fonamentat en la fe en Jesús ressuscitat, dóna confiança en el poder alliberador i transformador de l’Evangeli i capacita per a viure amb un bon nivell de valentia profètica, que no és fanatisme ni seguretat orgullosa, sinó confiança absoluta en la força i saviesa de Déu, i en el seu Esperit que ens guia i ens empeny a comprometre’ns en favor del bé dels altres. Una esperança més viva ens faria suportar amb serenitat i fortalesa els patiments i les adversitats de la vida, confiant més en l’amor de Déu i abandonant-nos completament a Ell, “esperant contra tota esperança”. Una esperança que cal alimentar amb la pregària i l’Eucaristia, i cercant Jesucrist amb els ulls de la fe i mitjançant les mediacions necessàries, per petites que semblin.

Estem convençuts que aquell que “viu el dolor amb amor i s’abandona dòcilment a la voluntat de Déu, es converteix en una ofrena viva per a la salvació del món”. Contam amb el testimoni de “Maria, ‘Mater Dolorosa’, associada al sacrifici de Crist que, als peus de la Creu, pateix amb el seu diví Fill... Maria pateix amb aquells que estan afligits, espera amb ells i els consola, sostenint-los amb la seva ajuda materna”. (Benet XVI, Jornada Mundial del Malalt 2008).

Anim tots els membres de les comunitats cristianes de Menorca a multiplicar els signes de presència de l’Església en les situacions de dol fent veure que, cada vegada que l’amor triomfa en els nostres processos vitals sobre tota forma de malaltia, limitació i mort, tenim experiències de resurrecció.

Amb la meva salutació a tothom,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL el 27 d’ABRIL de 2008)

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

XCI ASAMBLEA PLENARIA DE LA CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA

Madrid, 3-7 de marzo de 2008

Los Obispos españoles han celebrado, del lunes 3 al viernes 7 de marzo de 2008, su XCI Asamblea Plenaria. En la Asamblea se han renovado todos los cargos de la Conferencia Episcopal Española (CEE) para el trienio 2008-2011, excepto el de Secretario General, único cargo que se elige para un período de cinco años. El actual Secretario, Mons. D. Juan Antonio Martínez Camino, tiene mandato hasta noviembre de 2008.

Han participado en esta Plenaria 75 Obispos -65 diocesanos y 10 auxiliares-, el Administrador Diocesano de Osma-Soria, D. David Gonzalo Millán, y el Ordinario Castrense, D. Ángel Cordero Cordero; además de algunos Obispos Eméritos. No ha podido asistir, por motivos de salud, el Obispo de Calahorra y La Calzada-Logroño, Mons. D. Juan José Omella Omella.

El Secretario General y Portavoz de la CEE, Mons. D. Juan Antonio Martínez Camino, ha asistido por primera vez a la Plenaria como Obispo Auxiliar de Madrid, tras recibir la ordenación episcopal el 19 de enero. Asimismo, se ha incorporado a la Plenaria el Obispo de Lugo, Mons. D. Alfonso Carrasco Rouco, tras su ordenación episcopal el pasado 9 de febrero.

Sesión inaugural

La Asamblea comenzaba el lunes, día 3 de marzo, con el discurso del Presidente, Mons. D. Ricardo Blázquez Pérez, quien recordó el sentido eclesial y la labor de las Conferencias Episcopales. Así, señaló que “fundamenta su existencia, inspira su sentido e impulsa sus trabajos, la realidad riquísima de la comunión eclesial, que es base de las relaciones en la Iglesia”. Además destacó la “colaboración generosa y la obediencia al Obispo de Roma que como cabeza preside el cuerpo de los Obispos”. “Nuestras tareas como Conferencia –continuó el Obispo de Bilbao- tienen una perspectiva apostólica; desde aquí miramos pastoralmente al mundo”.

Mons. Blázquez concluyó recordando la última Encíclica del Papa, “Spe Salvi”, y el discurso que Benedicto XVI no pudo pronunciar en la Universidad de la Sapienza, en Roma. Siguiendo las palabras del Papa, señaló que “razón y fe se necesitan mutuamente para que cada una realice su misión en beneficio del mismo hombre”. En este sentido añadió que “la fe y la moral cristianas no se imponen, sino que se ofrecen con franqueza y valor a todo el que quiera”.

Por su parte, el Nuncio Apostólico en España, Mons. D. Manuel Monteiro de Castro, dirigió a los presentes unas palabras de saludo en las que aludió a la Nota Doctrinal de la Congregación para la Doctrina de la Fe Acerca de algunos aspectos de la evangelización, que se hizo pública en diciembre pasado. El Nuncio recordó que “llama la atención sobre la confusión creciente de hoy en día acerca de lo que significa la evangelización, que induce a todos a desatender y dejar inoperante el mandato misionero del Señor”. Además, destacó que “a menudo se piensa que todo intento de convencer a otros en cuestiones religiosas significa limitar la libertad y, por tanto, no se debería anunciar a Cristo a quienes no lo conocen, ni favorecer la adhesión a la Iglesia, pues sería posible salvarse sin un conocimiento explícito de Cristo y sin una incorporación formal a la Iglesia”. “El agnosticismo y el relativismo se han introducido también en el ámbito de la evangelización”, añadió.

Renovación de cargos

La renovación de cargos comenzaba el martes por la mañana con la elección del Presidente de la CEE y se cerraba en la mañana del jueves al quedar constituidas las Comisiones Episcopales y la Junta Episcopal de Asuntos Jurídicos. En esta Asamblea tenían derecho a voto los 66 Obispos diocesanos y 10 Obispos auxiliares que hay actualmente en España, el Administrador Diocesano de Osma-Soria, D. David Gonzalo Millán, y el Ordinario Castrense, D. Ángel Cordero Cordero. Por tanto, un total de 78 votos. Sin embargo, al no estar presente Mons. D. Juan José Omella Omella, las votaciones se han realizado con 77 miembros. La mayoría absoluta estaba establecida en 39 votos.

En la mañana del martes, día 3 de marzo, se elegía, en primera votación con 39 votos, al nuevo Presidente de la CEE, Cardenal Arzobispo de Madrid, Antonio Mª Rouco Varela, quien ya había presidido la CEE desde 1999 al 2005. El anterior Presidente, Mons. D. Ricardo Blázquez Pérez, obtuvo 37 votos y 1 el Arzobispo de Toledo, Cardenal Antonio Cañizares Llovera.

Esa misma mañana, se elegía como Vicepresidente a Mons. D. Ricardo Blázquez Pérez. La elección tenía lugar en segunda votación y con 45 votos. El Cardenal Antonio Cañizares Llovera obtuvo 29 votos; Mons. D. Carlos Osoro Sierra, 2 votos; y el otro voto fue para el Cardenal Lluís Martínez Sistach.

En total, entre la mañana del lunes y la tarde del miércoles, se han efectuado 27 elecciones: Presidente, Vicepresidente, cuatro miembros del Comité Ejecutivo, catorce Presidentes de Comisiones Episcopales, Presidente de la Junta Episcopal de Asuntos Jurídicos, tres Presidentes de Subcomisiones Episcopales y tres miembros del Consejo de Economía.

El Comité Ejecutivo estará integrado por los mismos siete miembros que en el trienio 2005-2008. Por oficio, el Presidente, Cardenal Rouco Varela, el Vicepresidente, Mons. Blázquez Pérez y el Secretario General, Mons. Martínez Camino; y elegidos por la Plenaria, Cardenal Cañizares Llovera, Cardenal Martínez Sistach, Cardenal Amigo Vallejo y Mons. Osoro Sierra.

La Comisión Permanente, para el próximo trienio, queda compuesta por 23 Obispos: los 7 miembros del Comité Ejecutivo, los 14 Presidentes de las Comisiones Episcopales y los 2 representantes de las Provincias eclesíásticas que por otro título no tienen ningún representante en la Comisión (Mons. D. Jaume Pujol Balcells, Arzobispo de Tarragona, y Mons. D. Braulio Rodríguez Plaza, Arzobispo de Valladolid).

Además del Presidente y Vicepresidente de la CEE, han sido elegidos nuevos Presidentes de las Comisiones Episcopales de Pastoral Social, Mons. D. Santiago García Aracil, Arzobispo de Mérida-Badajoz; Seminarios y Universidades, Mons. D. Josep Àngel Sáiz Meneses, Obispo de Terrassa; Enseñanza y Catequesis, Mons. D. Casimiro López Llorente, Obispo de Segorbe-Castellón; y Doctrina de la Fe, Cardenal Agustín García Gasco, Arzobispo de Valencia. También ha sido elegido como nuevo miembro del Consejo de Economía, el Obispo de Urgell, Mons. D. Joan Enric Vives i Sicília.

Otros temas de la Asamblea Plenaria

Además de la renovación de los cargos, la Asamblea Plenaria ha aprobado un Mensaje de los Obispos ante la publicación del Catecismo “Jesús es el Señor”. Tanto el Mensaje como el nuevo Catecismo serán presentados, según está previsto, en rueda de prensa el próximo 7 de abril.

Por otra parte, la Plenaria ha aprobado una Introducción a la Sagrada Biblia, versión oficial de la Conferencia Episcopal Española; ha solicitado a la Santa Sede la ‘recognitio’ para que sean aprobadas definitivamente las “Normas básicas para la formación de los diáconos permanentes en las diócesis españolas” y ha aprobado la propuesta de revisión de los himnos de la Liturgia de las Horas, presentada por la Comisión Episcopal de Liturgia.

Como es habitual, también se ha informado sobre diversos asuntos de seguimiento, sobre temas económicos y sobre el cumplimiento del Plan Pastoral por parte de las distintas Comisiones Episcopales.

ACTIVITATS DEL BISBE

MARC 2008

Dia 1

-Despatxa amb col·laboradors.

Dia 2

-A Sant Francesc de Ciutadella (Catedral), celebra l'Eucaristia del 4t diumenge de Quaresma.

-Viatja a Madrid.

Dies 3-7

-A Madrid, Assemblea Plenària de la CEE.

Dia 8

-A Cal Bisbe, despatxa assumptes.

-Visita les obres de restauració a la Catedral.

Dia 9

-A Sant Francesc de Ciutadella (Catedral), celebra l'Eucaristia del 5è diumenge de Quaresma.

- Al Seminari, dina amb els Seminaristes i Formadors i participa a la Pregària Vocacional.

Dia 10

-A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.

-A l'Ajuntament de Ciutadella, participa als 5 minuts de silenci en memòria d'Isaac Carrasco, mort al darrer atemptat terrorista.

Dia 11

-A Cal Bisbe, reunió amb responsables d'economia i patrimoni.

Dia 12

-A Ciutadella, reunió amb el Rector del Seminari.

-A Maó, visita la Comunitat de RR. i Capellans de la Casa Sacerdotal, es reuneix amb el President del Consell d'Editorial Menorca i, al fosquet, assisteix al Pregó de la Setmana Santa a l'Església del Carme.

Dia 13

-Al Seminari, reunió amb la Delegada Provincial de les RR. FF. De la Misericòrdia.

-A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.

-Visita un capellà malalt a casa seva.

Dia 14

-Celebra l'Eucaristia matutina del Tridu al Sant Crist dels Paraires.

-Rep visites a Cal Bisbe.

-As Mercadal, beneeix el nou orgue i assisteix al concert posterior.

Dia 15

-Convivència amb els candidats al Diaconat Permanent i el seu Formador.

Dia 16

-A la Catedral (acabada la restauració), celebra l'Eucaristia del Diumenge de Rams en la Passió del Senyor.

-Al Socors, assisteix al concert de Setmana Santa.

Dia 17

-Rep visites i despatxa amb col·laboradors.

Dia 18

-Rep visites, entre les quals la Consellera Provincial de les Carmelites Missioneres.

Dia 19

-Visita un capellà malalt a la Clínica i la comunitat de MM. de Sta. Clara.

-Al Seminari, encontre de pregària dels capellans diocesans i, a la

Catedral, Missa Crismal (en la qual confereix al seminarista Mauricio Montiel Burgos els ministeris laicals de Lector i Acòlit).

Dies 20, 21 i 22

-A la Catedral, participa dels encontres de pregària i pietat popular, i presideix les celebracions pròpies del Dijous Sant, Divendres Sant i Vetlla Pasqual.

-El Dijous Sant, al Seminari, dina amb els capellans de Ciutadella.

-Dissabte, al dematí, es reuneix amb el Col·legi de Consultors al Toro i, al capvespre, assisteix al Concert de Setmana Santa al Socors.

Dia 23

-A Maó, presideix la processó de l'Encontre i l'Eucaristia del Diumenge de Pasqua a Sta. Maria. Assisteix després al cant del Deixem lo Dol i comparteix taula amb les MM. Concepcionistes.

-Al capvespre, rep visites a la Casa Sacerdotal.

Dia 24

-Visites a Cal Bisbe.

-A Maó, Eucaristia-Funeral de Sor Francisca Adrover, Filla de la Caritat.

Dia 25

-A Ciutadella, Eucaristia inaugurant la Casa de les Filles de la Misericòrdia per a les Monges

Grans i convivència amb el Consell General i de Delegació.

-Visites a Cal Bisbe.

-Reunió amb els residents de la Casa Sacerdotal de Ciutadella.

Dia 26

-Reunió amb el missioner M. Bonet.

-Visita a Sta. Eulàlia d'Alaior amb els capellans de la Diòcesi i dinar pasqual a Son Putxet.

Dia 27

-Rep visites, entre les quals, el Batlle d'Alaior.

-Reunió a Santa Clara.

Dia 28

-Rep visites i despatxa amb col·laboradors.

Dia 29

-A Sta. Maria de Maó, celebra l'Eucaristia (vespertina) del 2n diumenge de Pasqua i assisteix a la trobada de corals "Deixem lo Dol".

Dia 30

-A Sant Miquel de Ciutadella, celebra l'Eucaristia del 2n diumenge de Pasqua.

-Visita la Comunitat de FF. de la Misericòrdia (c/ Degollador).

-Al Carme de Maó, Eucaristia i Ritus d'Admissió dels 2 primers Diaques Permanents de Menorca.

ABRIL 2008

Dia 2

-A Agullent (València) xerrada-col·loqui amb el clergat de la Vicaria IV^a.

Dia 3

-A Cullera (València) presideix la concelebració eucarística en la festa de la Germandat sacerdotal del seu poble natal.

Dia 4

-Reunió amb el Rector del Seminari Metropolità.

Dia 5

-A Alaior, beneeix el nou orgue i assisteix a la celebració de l'acabament de les obres de rehabilitació de Sta. Eulàlia.

Dia 6

-Visita els Residents i Comunitat de la Casa Sacerdotal de Ciutadella.

-A la Catedral, celebra l'Eucaristia del 3er diumenge de Pasqua.

Dies 7 i 8

-Visita Pastoral al Col·legi dels Salesians a Ciutadella: comparteix una jornada completa, visita-col·loqui amb els alumnes a les diferents aules i reunions amb Mestres i Professors, Equip Directiu i AMPA. (Comparteix taula amb la Comunitat Salesiana).

Dia 9

- Reunió ordinària del Consell de Presbiteri.
- Visita un capellà malalt a casa seva.

Dia 10

- A Cal Bisbe, Permanent de la Comissió de Patrimoni.
- Visita la família d'en Pau Marroquín (Sagristà de Sant Francesc) amb motiu de la mort de la seva esposa, na Tònia.
- A les dependències des Diari (Maó) participa al Consell d'Administració.

Dia 11

- Equip d'Economia i Gestió.
- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.

Dia 12

- Recés a la Confer-Menorca (Meditació i Eucaristia).

Dia 13

- Al Centre Catequístic Sant Miquel de Ciutadella, celebra el Sagrament de la Confirmació.

Dia 14

- Rep visites a Cal Bisbe.
- Visita un capellà malalt a casa seva.

Dia 15

- Rep visites i despatxa assumptes.
- Reunió amb l'Equip Diocesà de Caritas.

Dia 16

- Despatxa amb col·laboradors.
- A Sant Rafel, trobada amb el grup que ha de rebre la Confirmació i sopar amb els capellans de Ciutadella.

Dia 17

- Rep visites, entre les quals el Vicari Judicial de Mallorca.
- A Maó, reunió amb l'Equip Director de l'Institut D. de Teologia.
- Reunió amb el Responsable diocesà de Catequesi.

Dia 18

- Reunió amb l'Equip d'Economia i Gestió.
- A Cal Bisbe, rep la presidenta i membres de l'AMPA de La Salle d'Alaior.

Dia 19

- As Mercadal, participa a la Jornada de Formació de P. de la Salut.
- A l'Hospital de Maó, visita una clarissa operada.
- A Sant Martí des Mercadal, celebra el Sagrament de la Confirmació.

Dia 20

- Visita un capellà malalt a casa seva.
- A la Catedral, trobada amb el grup que ha de rebre la Confirmació a Ferreries.
- Celebra el Sagrament de la Confirmació al Santuari de Mª Auxiliadora.

Dia 21

-A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.

-Visita un capellà malalt a casa seva.

-Reunió del Consell D. d'Economia.

Dia 22

-Al Toro, amb els Animadors de Grup de Vida Creixent, Eucaristia i Convivència.

-Al capvespre, rep visites a Cal Bisbe.

Dies 23 - 28

-Viatja a Roma per a participar a la Reunió del Comitè Executiu de la Comissió Episcopal Europea de MCS.

-El 24, a la Secretaria d'Estat i a la Congregació de Missions respectivament, s'entrevista amb

l'Encarregat dels assumptes de Ghana i amb el Cardenal Prefecte, per tal d'informar i demanar intervencions en favor de la reobertura de l'Hospital de Binde.

-El 28, celebra el 7è aniversari d'Ordenació Episcopal a l'altar del Beat Joan XXIII de la Basílica de Sant Pere.

Dia 29

-A Cal Bisbe, rep visites i despatxa amb col·laboradors.

Dia 30

-Rep visites, entre les quals un grup d'alumnes de ESO de CORMAR (Maó).

-Visita un capellà malalt a casa seva.

-Al capvespre, reunió amb el Patronat de Xipell.

Faint, illegible text covering the majority of the page, likely bleed-through from the reverse side.

DOCUMENTS DEL BISBE

JOAN PIRIS FRÍGOLA PER MISERICÒRDIA DE DÉU BISBE DE MENORCA EN COMUNIÓ AMB LA SEU APOSTÒLICA

En compliment dels corresponents Estatuts i segons l'elecció feta pels membres de la CONFRARIA DE N^a S^a DE LOS DOLORES –**LA SOLEDAD**- de MAHÓN reunits en Junta General el passat 9 de març de 2008, **ratifico i confirmo l'elecció d'en JOSÉ Mª ULLDEMOLINS VIDAL com a GERMÀ MAJOR de l'esmentada CONFRARIA amb la confiança que posarà tot el seu interès en aquest servei pel bé de la mateixa i de l'Església Diocesana.**

CIUTADELLA DE MENORCA, a 10 d'abril de dos mil vuit.

† Joan Piris
Bisbe de Menorca

Jaume Ametller Pons
Canceller-Secretari General

JOAN PIRIS FRÍGOLA
PER MISERICÒRDIA DE DÉU BISBE DE MENORCA,
EN COMUNIÓ AMB LA SEU APOSTÒLICA

Havent rebut la petició del Director de Caritas Diocesana i tenint en compte el parer del Delegat Episcopal, d'acord amb l'article 27 dels Estatuts actuals de la mateixa Caritas, pel present nomeno la **Sra. AURORA HERRAIZ ÁGUILA SUBDIRECTORA DE CARITAS DIOCESANA**, deixant sense efecte el nomenament de 16 de juliol de 2007 i la denominació de "Adjunta al Director" i mantenint el termini de tres anys prorrogables, a comptar des d'aquella data.

Agraesc molt la feina i disponibilitat manifestada fins ara, amb la confiança que continuarà desenvolupant ben generosament el seu servei en aquesta parcel·la de la nostra Església Particular que mira de fer el bé especialment als pobres i exclosos de la nostra societat.

Ciutadella de Menorca, 14 d'abril de 2008.

† **Joan Piris**
Bisbe de Menorca

Jaume Ametller Pons
Canceller-Secretari General

ORGANISMES DIOCESANS

CONSELL DEL PRESBITERI

ACTA/ FULL INFORMATIU DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA del 19-12-2007 (Aprovada el 9 d'abril)

(Mn. Rafel Portella Moll; Mn. Gerard Villalonga Hellín; Mn. Joan Bosco Faner Bagur; Mn. Jaume Ametller Pons; Mn. Antoni Fullana Marqués; Mn. Cristòfol Vidal Barber; P. Miquel Armengol Barniol (SDB); Mn. Josep Lluís Ponsetí Pons; Mn. Francesc Cardona Vidal; Mn. Josep Manguán Martínez; Mn. Jesús Llompарт Díaz; Mn. Joan Tutzó Sans.

El dia 19 de desembre de 2007, a les 11.00 h del matí, a la Residència Episcopal, presidit pel Sr. Bisbe de Menorca, Mons. Joan Piris Frígola, es va reunir el Consell Presbiteral, en sessió ordinària, amb la participació dels membres ressenyats.

La reunió va tenir lloc segons el següent

Ordre del dia:

1. Pregària.
2. Lectura i aprovació, si escau, de l'acta anterior.
3. Quines iniciatives evangelitzadores podem posar en marxa per tal d'emprar els nostres mitjans públics de comunicació pel que fa a l'objectiu pastoral n. 1 "Apropar la Paraula de Déu al Poble". Aquesta reflexió pot tenir present la recent iniciativa del programa de TVM "Humans" que està tenint bona acollida.

4. D'acord amb el resum de les aportacions que va fer el Consell de Pastoral Diocesà, que adjuntem, proposar quines es poden dur a terme a cada arxiprestat.

5. Precs i suggeriments.

I es van prendre el següents

Acords

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior.

2. Pel que fa referència al punt tercer de l'ordre del dia, deixem constància del que varen aportar els diferents arxiprestats:

Arxiprestat de Ciutadella:

- Que no s'havien reunit per tractar d'aquest tema, perquè ja s'havia fet amb anterioritat, tal i com consta a l'acta de la sessió anterior.

Arxiprestat del Centre:

- Es valora molt positivament l'esforç que realitza tant la Televisió Menorquina com l'equip del programa "Humans".

- Es troba convenient que en aquestes iniciatives, els laic assumeixin la responsabilitat, per tal que no ho hagin de fer tot els capellans.

Arxiprestat de Maó:

- Es proposa que s'editin "especials didàctics" en el diari "Menorca" durant els temps litúrgics forts dirigits als més joves.

- Que des del programa de Televisió Menorquina "Humans" s'informi del que es porta a terme a les Parròquies.

A més d'aquestes aportacions, es va acordar que els delegats d'àrea programin intervencions periòdiques als mitjans de comunicació, especialment al diari "Menorca" i, quan ho trobin necessari ofereixin la seva col·laboració a la redactora de temes religiosos en la seva tasca.

3. D'acord amb el punt 4 de l'ordre del dia deixem constància del que varen aportar els diferents arxiprestats:

Arxiprestat de Ciutadella:

- Que ja s'ha fet el curs de lectors i que durant aquest curs s'estudia

l'Evangelí segons Sant Marc, i que durant la Quaresma tindrà lloc la Setmana Bíblica.

Arxiprestat del Centre:

- No hi ha accions conjuntes programades, però cada parròquia aconsellarà sobre la conveniència d'emportar-se a casa el Full Dominical per tal d'aprofundir en les lectures.

- També quedà constància sobre el que es fa als pobles: a la Parròquia de Sant Cristòfol es porta a terme l'estudi de l'Evangelí; a la Parròquia de Sant Martí s'ha difós la publicació "El Evangelio de cada día"; a totes les parròquies comencen les reunions amb una lectura de la Paraula de Déu.

Arxiprestat de Maó:

- Es realitzarà una predicació quaresmal que portarà com a tema "La Paraula de Déu a la Bíblia".

- Cada parròquia portarà a terme un curset per a lectors.

- Es difondrà a través del correu electrònic, el material bíblic i litúrgic que setmanalment elabora Mn. Josep Sastre.

Es va ressaltar la conveniència de comptar amb un devocional diocesà. El secretariat de litúrgia podria fer-se'n càrrec aprofitant alguns materials ja publicats a d'altres diòcesis.

Es suggereix que el jesuïta Josep Jiménez Melià, especialitzat en escatologia, es faci càrrec de la formació permanent del tercer trimestre.

4. A l'apartat de precis i suggeriments, Mn. Antoni Fullana informà de la constitució de dues unitats pastorals a la ciutat de Maó i del seu treball inicial: per una part, Sta. Maria, La Concepció i Sant Antoni; per altra part Sant Francesc, El Carme i Santa Eulàlia. Els seus respectius rectors intentaran coordinar algunes activitats.

El Sr. Bisbe va aixecar la sessió a les 14.00 h i els consellers vàrem compartir taula al Seminari.

El Secretari
Signat: Joan Tutzó Sans

ACTA/ FULL INFORMATIU DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA (9-04-2008) (Pendent d'aprovació)

(Mn. Rafel Portella Moll; Mn. Gerard Villalonga Hellín; Mn. Joan Bosco Faner Bagur; Mn. Jaume Ametller Pons; Mn. Antoni Fullana Marqués; Mn. Cristòfol Vidal Barber; P. Miquel Armengol Barniol (SDB); Mn. Josep Lluís Ponsetí Pons; Mn. Francesc Cardona Vidal; Mn. Josep Manguán Martínez; Mn. Jesús Llompарт Díaz; Mn. Joan Tutzó Sans.

El dia 9 d'abril de 2008, a les 11.00 h del matí, a la Residència Episcopal, presidit pel Sr. Bisbe de Menorca, Mons. Joan Piris Frígola, es va reunir el Consell Presbiteral, en sessió ordinària, amb la participació dels membres ressenyats.

La reunió va tenir lloc segons el següent

Ordre del dia:

1. Pregària.
2. Lectura i aprovació, si escau, de l'acta anterior.
3. Seguiment de les propostes d'actuació dels objectius diocesans i comentari sobre la seva marxa: què es fa i que no... Com temporalitzar les accions en el present trimestre. (S'adjunta el document de les propostes del Consell Pastoral Diocesà).
4. Suggeriments per a la celebració dels 150 anys de la fundació del Seminari.
5. Informació i discerniment sobre el present i el futur dels nostres seminaristes. (En motiu de la celebració del 150è aniversari)
6. Informació dels resultats de l'enquesta sobre les cases sacerdotals.
7. Precs i suggeriments.

I es van prendre el següents

Acords

5. Aprovació de l'acta de la sessió anterior.
6. Pel que fa referència al punt tercer de l'ordre del dia, deixem constància del que varen aportar els diferents arxiprestats:

Arxiprestat de Ciutadella:

- S'ha portat a terme tot el que s'havia programat, en relació a la Paraula de Déu. Ara comença la tercera etapa de l'Assemblea arxiprestal.

Arxiprestat del Centre:

- A Alaior s'han portat a terme les ponències de Quaresma.
- As Migjorn es fa estudi de l'Evangelí.
- As Mercadal es segueix insistint, com a la resta de pobles, perquè la gent s'emporti el Full Dominical per tal de meditar les lectures d'aquell diumenge. I la difusió de la publicació de "El Evangelio de cada día".
- El curs per a lectors, que serà itinerant a totes les parròquies del centre, encara està pendent.

Arxiprestat de Maó:

- S'han portat a terme les xerrades quaresmals i l'estudi de l'Evangelí, que per al curs que ve, es programarà conjuntament a les unitats pastorals.
- Arriba informació als lectors i es difonen les publicacions de "El Evangelio de cada día" i "Missa de cada dia".
- Queda pendent la trobada de grups d'estudi d'evangelí d'una unitat pastoral, i el viatge a Terra Santa de la Parròquia de Santa Maria.

A més d'aquestes aportacions, Mn. Rafel Portella ens comunicà que ja havia parlat amb en Bartomeu Llompart per a l'edició d'un nou Devocionari Diocesà.

7. En relació al punt 4 de l'ordre del dia, acordem que es portaran a terme les diferents activitats ja programades per l'equip del Seminari que són:

- La pregària en el dia del Seminari i la presentació de la publicació de la breu Història dels 150 anys del Seminari de Menorca escrita per Mn. Guillermo Pons (que ja està feta).
- Una trobada d'exseminaristes i capellans per tal de destacar tota l'aportació que ha fet el nostre Seminari a la societat.
- Un concurs a realitzar entre totes aquelles escoles i instituts que vulguin participar, consistent en la creació d'un DVD vocacional a presentar el dia de Crist Rei. Es presentaran des del Secretariat de Joventut unes bases per al concurs.
- Exposició al Seminari de fotografies i objectes sobre els 150 anys d'existència del Seminari de Menorca.

- Ponències i una possible jornada de formació permanent per a capellans a càrrec de Mons. Josep Àngel Sáiz Meneses, president de la comissió episcopal de Seminaris i Universitats.

- Un Viatge a Roma per als Seminaristes actuals.

Acordem deixar constància de l'agraïment del nostre Seminari Diocesà al Col·legi-Seminari de la Presentació de Maria en el Temple i Sant Tomàs de Villanueva, de València, per la generosa aportació realitzada al finançament d'aquestes activitats.

També acordem que les peregrinacions que es realitzin durant el més de maig al Santuari de la Mare de Déu del Toro tinguin un caire vocacional.

Durant aquest estiu els seminaristes de Menorca s'haurien de fer més presents a les diferents parròquies de la diòcesi.

El Sr. Bisbe aportà la idea que entre els exseminaristes es creï una beca per a futurs estudiants al Seminari.

8. Pel que fa referència al punt 5 de l'ordre del dia, acordem la necessitat de crear una campanya de sensibilització vocacional a tota la Diòcesi. Mn. Bosco Faner i Mn. Joan Tutzó recolliran per escrit les aportacions sobre el futur del Seminari de Menorca durant la present reunió, i es faran arribar a tots els preveres. (Cfr. Infra: La informació que es va donar i el diàleg que va seguir).

9. El Sr. Bisbe informà, a continuació, del resultat de les 19 respostes a l'enquesta sobre les cases sacerdotals, arribant a la conclusió de no tirar endavant el projecte de dotar a la residència de Ciutadella d'habitacions assistides. Al mateix temps informà de les gestions que s'estan portant a terme per tal de cobrir les necessitats d'ajuda i servei a la Casa Sacerdotal de Ciutadella, una vegada que les Franciscanes Filles de la Misericòrdia han decidit tancar la Comunitat del Seminari.

10. Fora de l'ordre del dia, el Sr. Bisbe consultà al Consell Presbiteral sobre la petició de l'advocat del missioner Manolo Bonet d'enviar un representant del Bisbat de Menorca per tal d'avaluar, davant del Tribunal que jutja sobre la propietat de l'Hospital de Binde, l'autenticitat del certificat emès

amb anterioritat en relació a la destinació dels donatius de procedència eclesiàstica.

Vuit dels consellers van opinar que no creien necessari presentar-se personalment davant del Tribunal, cosa que podria interpretar-se com un enfrontament entre dues diòcesis, i que consideraven suficient portar a terme les formalitats legals necessàries per donar valor civil al nostre certificat, acudint a la via diplomàtica si es troba necessari.

El Sr. Bisbe aixecà la sessió a les 14 h i els consellers vàrem compartir taula al Seminari.

El Secretari

Signat: Joan Tutzó Sans

1.- INFORMACIÓ DONADA AL CONSELL PRESBITERAL SOBRE EL NOSTRE SEMINARI (9-abril-2008)

Present del Seminari i discerniment

* Actualment hi ha 11 seminaristes: 3 en el Seminari Major i 8 en el Menor.

* Els seminaristes necessiten la presència d'un prevere al seu costat, constantment.

* Creiem convenient que hi hagi un animador vocacional a cada arxiprestat. La Pastoral vocacional, tot i que és atractiva, és difícil. A l'arxiprestat de Maó, el responsable és Joan Miquel Sastre. Al del Centre, Francesc Cardona. Al de Ciutadella, J. Bosco Faner.

Tot i que seria convenient poder tenir el Seminari obert a Menorca:

- per poder seguir més intensament el procés vocacional dels seminaristes majors i tenir un lloc de referència i de trobada pels seminaristes menors i per aquelles persones que volen discernir la seva vocació,

- per motivar la relació i el coneixement dels seminaristes majors i menors,

- per créixer i formar-se a la mateixa Diòcesi on han de treballar,

- per motivar i intensificar l'estudi als "preveres-professors",

- per sentir més fortament la necessitat de motivar-nos en la Pastoral vocacional,

som conscients de les dificultats que ens impedeixen:

- Trobar un lloc, una casa adequada per a ells
- Personal de servei i de neteja
- Un prevere que convisqui amb ells constantment
- La possibilitat, viscuda ja durant aquests últims temps, de no tenir seminaristes o de tenir-ne un nombre insuficient.

Els formadors del seminari vivim oberts i necessitats de sentir la veu de tot el presbiteri sabent que:

1. Si el Bisbe i el presbiteri estem cridats a discernir i a cultivar els dons de l'Esperit, **la cura del Seminari ha de ser preocupació prioritària per a tots nosaltres**. Els preveres presidim l'Eucaristia que forma i conforma la comunitat cristiana. El Seminari testimonia la vida com a vocació i la necessitat del ministeri ordenat per a l'existència d'una comunitat cristiana. El Seminari exigeix la nostra constant atenció i participació en ell. **Ens reclama a tots una seriosa pastoral vocacional per a recomençar cada any amb nous candidats.**

2. La vivència de la fe d'una comunitat –el seu clima de fe, el com de la seva pregària, la seva maduresa espiritual i el seu amor als demés i compromís, la intensitat de la seva vida sacramental, etc.- la converteix en un terreny adequat per a crear “**cultura vocacional**”. Una Església és viva quan provoca l'escolta de la crida de Déu i anima i acompanya vocacions variades. **La comunitat, i nosaltres els preveres, hem de sentir la necessitat d'estendre a tothom la proposta vocacional.**

Actes i activitats programades, algunes ja realitzades, en el 150è aniversari del nostre Seminari:

a) Pregària Vocacional a l'Església del Socors (Seminari) i presentació del llibre “*El seminari de Menorca, cent cinquanta anys de vida i d'esperança*” del Sr. Guillem Pons. (9 de març 2008).

b) **Exposició** de fotos, llibres, material i objectes referents a la vida del Seminari a Menorca i **recorregut i informació** sobre l'edifici del Seminari i de la Catedral. Hi seran convidades “**explícitament**” totes les nostres par-

ròquies, comunitats cristianes, Col·legis de l'Església, alumnes de Religió catòlica dels centres Públics.

c) **L'oferta**, especialment als joves de catequesi, clubs d'Església i Escoltes, **d'un concurs per a la creació d'un Vídeo vocacional** que serà presentat el dia de Crist Rei, el 29 de novembre de 2008.

d) **Celebracions dels ministeris d'Acòlit i Lectorat i de candidats al diaconat permanent** (dies 19 i 30 de març de 2008, respectivament), amb informacions i articles al Diari Menorca, Cope Menorca i Televisió Menorquina.

e) **Pregàries vocacionals** al Santuari del Toro durant el mes de maig celebrades per la totalitat de les nostres Parròquies.

f) **Diàleg en el Consell de Presbiteri i de Pastoral** sobre la necessitat de crear entre nosaltres "Cultura vocacional".

g) **Presència a Menorca del President de la Comissió Episcopal de Seminaris**. Durant la seva visita ens parlarà sobre la situació dels seminaris i la seva necessitat. Seria oportú que ens presidís la celebració d'una Eucaristia a la Catedral.

h) **Trobada d'exseminaristes**. Objectiu: reconèixer la importància que la presència del seminari ha tingut en diversos camps: Família, Església, Cultura, Ensenyança, Política...

i) **Viatge a Roma** amb els seminaristes.

2. DIÀLEG I SUGGERIMENTS DELS MEMBRES DEL CONSELL PRESBITERAL

1. La Pastoral vocacional no és un element secundari o sectorial de l'Església. Ella ha de ser considerada "*un dels objectius primaris de qualsevol comunitat cristiana*". Com un dia a Pere, qualsevol comunitat ha de provocar la pregunta: "**Què hem de fer?**".

2. El prevere, responsable d'una comunitat, és el "cultivador directe" de totes les vocacions. "*El sembrador de l'evangeli va sembrar arreu*". La vocació és totalment camí de Déu, però també activitat de la persona per acollir el do de Déu. La crida vocacional normalment la sembra Déu en el nostre cor gràcies a la vivència **d'una vocació entusiasta**, d'un testimoni convençut i convincent. La crisi vocacional pot anar unida a la manca de testimonis. **Hem de revisar on floreixen avui les vocacions i per què.**

Passem de la “patologia del cansament i de la resignació”, **al valor de fer-nos interrogants oportuns i corregir errors.**

3. La Pastoral vocacional ha de ser provocadora, ha d'oferir propostes i opcions valentes. Educar en profunditat significa proposar un camí que desemboca en el seguiment de Crist. La Pastoral vocacional no és un premi als millors, una pastoral d'elit, és un do de Déu a cada persona. **Tothom és cridat per Déu.** Allà on hi ha un cor que flameja per Déu (com els d'Emaús) hi ha el descobriment de la història d'una vocació.

4. És convenient organitzar una setmana Bíblica a partir de les “vocacions” presents a la Bíblia.

5. No és factible la presència d'un Seminari obert a Menorca, avui per avui, per les raons ja esmentades a l'apartat: *“Som conscients de les dificultats que ens impedeixen”*.

6. Seria convenient la presència dels seminaristes majors, durant l'estiu, a les diverses activitats i celebracions de les Parròquies.

7. La Pasqua del malalt de dia 27 abril 2008, tindrà com a marc el Seminari i viurà el testimoni de preveres amb la seva pastoral a favor dels malalts.

MARÇ

• **SETMANA DE REFLEXIÓ PASTORAL**

Els passats 3-8, la parròquia de St. Bartomeu de Ferreries va celebrar la setmana de reflexió pastoral. Aquest tipus de jornades va començar just després del Vaticà II –l’any 1968- per a promoure la renovació conciliar; fruit de la primera setmana fou la constitució del consell parroquial. De llavors ençà, s’han anat celebrant any rere any.

Enguany ens va ajudar a la reflexió l’aportació de Mn. Josep Torrente, rector de St. Vicenç de Castellbisbal, que havia participat recentment en les jornades celebrades a Barcelona sobre “la parròquia comunitat missionera”. Mn. Josep té 40 anys, és enginyer industrial i fa uns sis anys va ser ordenat prevere de la nova diòcesi de St. Feliu. Les seves xerrades les va estructurar segons l’esquema de revisió de vida: *veure, jutjar, actuar*. Una taula rodona, moderada per en Nito Martí, i participada per seglars de diferents comunitats (Bep Guàrdia, de la Concepció; Dolors Ollé, de St. Esteve; Biel Janer, de St. Bartomeu i Marlène Farell boliviana, ara de St. Bartomeu) va recollir experiències, visions i propostes sobre la resposta evangelitzadora que la parròquia avui dóna o deixa de donar. Finalment, dissabte, un feina en petits grups s’enfocà a treure unes conclusions operatives que acabaran de treballar en diferents grups abans de ser proposades a tota la comunitat parroquial.

En total han pres part, a les jornades, unes 50 persones.

Joan Febrer

- **ORGUES: EQUIPAMENT PARROQUIAL**

De mica en mica les parròquies van reformant els temples i equipant-los per a les celebracions litúrgiques. Tal és el cas de les parròquies des Mercadal i d'Alaior. El 14 de març i el 15 d'abril, respectivament, aquestes parròquies van inaugurar i beneir l'orgue. Com és lògic, el poble s'hi abocà plenament, i va expressar la seva identificació en l'adquisició que és una millora per al culte i representa també un esforç i col·laboració de tot el poble. Especialment així es va manifestar al poble d'Alaior on, la magnitud de les obres de rehabilitació portades a terme durant anys, ha calgut el suport econòmic i de treball desinteressat de tot el poble. En la benedicció de l'orgue de la parròquia d'Alaior, el Sr. Bisbe va dir que la millor benedicció és que aquest orgue serveixi per als habitants del poble.

Com no podia ser d'altra manera, les inauguracions conclogueren amb concerts, com a primer tast de les seves excel·lències.

- **TEATRE-CATEQUESI**

En el temps de Quaresma les catequesis parroquials se centren en els misteris de la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor. Enguany, els de post-comunió de la parròquia de St. Rafel posaren en escena els darrers dies de Jesús. Igualment feu el grup de teatre Sant Miquel, que té llarga tradició escènica, amb l'estrena de l'obra "De nom Jesús". El guió és de na Maria Genestar i l'obra, ultra el seu valor catequètic, té un format més professional i s'inclou dintre de la tradició del teatre religiós popular.

- **MISSA CRISMAL**

En la celebració de la Missa Crismal, enguany –i d'una manera extraordinària- rebé els ministeris de Lector i Acòlit en Mauricio Montiel Burgos. La Catedral, que s'havia obert al culte novament, després d'una llarga i completa reforma, es va omplir de fidels que van participar activament. Els familiars del nou Acòlit i Lector, a primera fila, l'acompanyaren i assistiren emocionats a la celebració.

• **DES D'HONDURES**

24 de març de 1980, 24 de març de 2008.

No és casualitat la coincidència d'aquestes dues dates. La primera és el final d'una vida humana, la de Monsenyor Óscar Romero i, alhora, l'inici d'un llegat, d'un testimoni i d'una esperança que va començar al mateix moment en què una bala l'assassinà a San Salvador. Amb la mort volgueren silenciar-lo però, com ell mateix anticipà, "si m'assassinem, ressuscitaré en el poble". Els seus anys de servei entre els més pobres, les seves paraules plenes d'amor i d'esperança no podien ser silenciades amb les bales. La vida de grans persones, com Monsenyor Romero, no pot silenciar-la ni ocultar-la la petitesa d'una bala.

Fent un salt, tant en el temps com en l'espai, ens traslladem a San Pedro Sula, Hondures, a l'any 2002, quan s'inicia el programa socio-educatiu de l'església catòlica "Paso a paso". I no és pura coincidència que estem d'aniversari quan recordem la vida de Monsenyor Romero. Amb tota intenció, quan vam començar el programa, vam voler que aquest fos bidireccional, és a dir, per una banda retrocedir perquè fos un recordar –passant pel cor– el que havia suposat per a Centramèrica, per a l'església popular i per als pobres, la figura de Monsenyor Romero; per altra banda, és un caminar cap endavant perquè ens sabem futur, recordant un dels lemes que treballem amb els nens i nenes: "Construint el futur, canviant el present".

Aquest 24 de març de 2008, en el sisè aniversari, volem novament recordar aquest camí en dues direccions. Tornar la mirada, els passos i el cor vers aquest 24 de març de 1980 per a beure d'aquesta font mare que ens doni la força i l'entusiasme per a continuar.

També volem que sigui un caminar vers el futur, però que no sigui un caminar desorientat. Volem caminar i arribar. Perquè sabem que arribarà el dia en què regnarà l'amor, en què la justícia social serà una realitat. I en aquest caminar volem agrair-los a vostès: amics, parròquies, institucions que, d'una manera o una altra, fan possible que construïm el futur canviant el present. Mil gràcies.

Òscar González
Missioner seglar

- **DIACONAT PERMANENT**

L'abril de l'any passat, després d'un temps de consultes al presbiteri i a grups laïcals, el Sr. Bisbe decidí la instauració del Diaconat permanent. El diumenge 30 de març s'ha concretat la proposta amb l'admissió dels dos primers candidats -Joan Mercadal i Vicenç Llabrés- ambdós casats i directors, respectivament, dels secretariats de Missions i Catequesi. La celebració tingué lloc a l'església del Carme, Maó, a les 20.00 h. La comunitat eclesial era nombrosa, composta per fidels provinents de distintes parròquies i una dotzena de sacerdots.

Enhorabona als candidats, i desitjam que el nou ministeri implantat en la nostra diòcesi sigui profitós per a la nostra església local.

- **VALORS HUMANS I CRISTIANS**

El salesià Silvino Berruete coordina trobades mensuals, a la comunitat salesiana de Ciutadella, per obrir la reflexió i el debat sobre els valors humans i cristians.

“La vida sense amor no té sentit”. Aquest va ser el missatge de la trobada de dilluns dia 31. Si una persona no està al servei de les persones, aquesta persona està morta. Aquest va ser un dels eixos de la xerrada. Posteriorment va fer referència a la llei universal de què tot aquell qui dóna, rep. I, com a exemple, va posar les mares, que donen sense esperar res a canvi. Després d'una anàlisi de les persones, de les seves estructures psíquiques, la xerrada es va anar centrant en la recerca de Jesús de Natzaret i, més concretament, en Jesús ressuscitat vivent entre nosaltres.

ABRIL

- **NECROLÒGICA**

El dimarts 1 d'abril moria, a Palma de Mallorca, el capellà mallorquí Josep Cabrinetti Sande, director de ràdio Popular-Cope Menorca durant els anys 1982 a 1991 quan va agafar el relleu al P. Damià Coll, fundador de

Ràdio Popular. Mn. Cabrinetti havia nascut a Palma. Actualment era rector de la parròquia de St. Miquel, de ciutat de Mallorca. Descansi en pau.

• ***LA LITERATURA DEL NOU TESTAMENT***

La convocatòria conjunta de l'Ateneu de Maó i la parròquia de Sta. Maria, per participar en una xerrada cultural sobre "Qumram i literatura del Nou Testament", va ser molt ben acollida. La intencionalitat era oferir, més enllà de l'àmbit eclesial, un conferència de divulgació científica en relació a un dels objectius diocesans. Ateneistes i feligresos van gaudir d'escoltar i intercanviar amb l'expert sobre literatura bíblica, el prevere i professor Pedro Fraile Yécora.

La conferència i el diàleg posterior van posar de relleu la importància, per a l'estudi de la Bíblia, dels 800 manuscrits del segle primer, trobats l'any 1947 vora el Mar Mort. Especialment es va aprofundir la relació entre la comunitat jueva dels essenis de Qumram, que havia amagat aquells documents amb motiu de la imminent invasió romana, i la naixent comunitat cristiana. Es van explicar les semblances religioses, culturals i literàries i les importants contraposicions. El punt d'arribada va ser entendre el cristianisme en el marc del judaisme, d'on neix, i la seva significativa originalitat.

Josep Manguán

• ***CICLE "SOCIETAT I VALORS"***

Sor Catalina Verdera, religiosa Filla de la Caritat, obrí el cicle de conferències organitzat per Caritas diocesana, amb una xerrada donada a l'Ateneu de Maó, el dimecres dia 2. El tema de la conferència va ser: "Un altre món és possible: L'educació, factor clau". Sor Catalina posà èmfasi en el factor humà per a l'educació i va remarcar la necessitat de ser honest i emprar el sentit comú donat que els educands són molt desperts i per a ells l'afectivitat és una via fàcil d'adquisició de coneixements, normes i valors. La conferenciant comentà alguns elements a tenir presents per enfrontar-se, amb certes garanties, a la tasca educativa. Entre ells, les nombroses influències que reben els educands; els canvis accelerats socials i la multiplicitat de codis, que poden dificultar la comunicació.

• **VIATGE A TAIZÉ**

Vam partir 12 persones de Menorca a Taizé, entre joves i adults. Taizé és una comunitat de França on hi ha una comunitat ecumènica de 70 monjos. El fred i la neu ens van rebre. Prop de 3.500 persones, la majoria joves, vam coincidir la setmana després de Pasqua a Taizé. Una vegada allà, anàvem en grups diferents per edats. Tant els joves com els majors teníem una introducció bíblica al dia. Abans, però, les campanes tocaven per anar a resar junts a l'església: cants, passatges d'evangeli en diferents llengües, silenci... ens convidava al recolliment i a la pregària. I així, tres vegades al dia: matí, migdia i vespre. També hi havia tasques per a col·laborar amb la comunitat com ara: mantenir net i ordenat el lloc, per tal que el funcionament de Taizé fos com una gran comunitat on tots ens ajudem i convivim. I, al capvespre, per petits grups ens ajuntàvem amb altres persones de diferents nacionalitats per reflexionar preguntes que ens havia proporcionat el monjo que ens donava la introducció bíblica. I arribam a l'hora del te, a les 17.00 h, en què joves i adults ens trobàvem per prendre el te i conversar. Després, els de Menorca ens trobàvem per compartir com vivíem l'experiència a Taizé. Tant uns com altres coincidíem en què ha estat una experiència impactant, enriquidora, on la convivència entre nosaltres i amb altres persones trobades a Taizé ens ha omplert d'alegria. La fe i l'amistat compartides són un gran tresor. Taizé sempre és una bona opció per passar uns dies.

Algú més s'animarà a acompanyar-nos la pròxima vegada?

Un membre del grup de Menorca

• **FRATER**

Els dies 12-13, la Frater de Catalunya i les Illes s'ha reunit amb la Frater de Menorca, en el marc dels contactes empresos entre les diòcesis, per així tenir una visió de la realitat menorquina de primera mà. El dissabte matí, després d'una visita cultural a Ciutadella antiga, el port i la catedral, a l'hostatgeria del convent de Sta. Clara, ens posarem a treballar en petits grups, sota la primícia dels següents debats:

- 1- Conèixer la realitat menorquina.
- 2- Com potenciar els contactes personals.
- 3- Com fer arribar el missatge de la fraternitat.

El diumenge matí, a l'església de Sta. Maria de Ferreries, junt amb la comunitat, celebrarem l'eucaristia. Seguidament ens posarem a treballar informacions de les distintes funcions de Frater (formació, funció social, resp. general, animadors de la fe, difusió missionera). També s'informà de la fundació per a persones amb discapacitat de Menorca, de la que la Fratern'és membre.. A la tarda, els testimonis personals ens parlaven de duresa, soledat, dificultat, però d'una realitat molt concreta només podrem fer valer i canviar les estructures si som capaços de sortir del que ens paralitza (les nostres possibilitats són més que les nostres mancances), formar part de les entitats que treballen pel bé comú, sense obviar la nostra identitat cristiana, d'anar a l'encontre del qui pateix, del qui està sol.

Equip diocesà de Frater Menorca

- ***PASQUA DEL MALALT***

El diumenge 27, es va celebrar la pasqua del malalt. L'any passat la trobada va ser al nou hospital de Maó i enguany se celebrà en el Seminari, a Ciutadella. A l'acte assistiren un centenar de persones que, durant aproximadament una hora, escoltaren el testimoni de quatre sacerdots, també ells provats i sotmesos a la malaltia. El testimoni va anar lligat a la pregària perquè els assistents, després de cadascuna de les intervencions dels sacerdots, pregaren amb el rís d'un salm. El missatge central de les intervencions fou el triomf de l'amor i de la vida sobre la mort i la malaltia. La celebració acabà amb un concert ofert pel Cor Cadença.

Completant la sensibilització cap el món del malalt, van aparèixer tres testimonis en el Full Dominical durant tres diumenges consecutius. Cada un d'ells explicava el seu sofriment, el procés de lluita i purificació fins a aconseguir obrir el cor a l'esperança, ajudats per l'entorn cristià.

• *DIADA DE ST. JORDI*

El darrer cap de setmana de mes, Ciutadella (als terrenys del lloc des Rafal nou) va acollir la celebració de la festa del patró del moviment escolta, Sant Jordi. Un any més els escoltes de Menorca ens vam reunir en una trobada conjunta plena d'activitats i convivència entre els membres dels diferents agrupaments de Menorca.

L'agrupament escolta Sant Antoni Ma. Claret s'encarregà de preparar aquesta trobada per uns 275-300 escoltes menorquins. La seva dedicació i il·lusió han fet que aquesta diada hagi estat una activitat divertida i molt viscuda per tots.

El lema de la festa d'enguany ha estat "No ploris per un món que lluita; lluita per un món que plora", per la qual cosa totes les activitats s'han centrat en la conscienciació per la situació ambiental de la nostra terra.

La diada comença a les 16.00 h amb l'arribada dels participants a Ciutadella i amb l'acte de benvinguda a la plaça del Roser. Durant el capvespre es va fer una gimcana dins Ciutadella, per als més joves –la unitat de llops i daines-. La resta d'unitats també van tenir una gimcana però, en el seu cas, de camí a la zona d'acampada. La missa, el sopar compartit i una vetllada conjunta amb algunes sorpreses, com una alegre batucada, van acabar el primer dia de la Diada. El diumenge, les activitats del matí (visites, tallers i jocs) es traslladaren a les pedreres de s'Hostal, que Líthica va cedir per a la festa escolta. Després del dinar, ja només ens faltava desmuntar el campament, l'acte de cloenda i la tornada cap a casa, amb un bon color a les galtes i els records d'un cap de setmana molt divertit.

MAIG 2008

- 4 **Festa de l'Ascensió del Senyor**
- 4 Santuari de la Mare de Déu del Toro: Benedicció dels camps
- 8 **FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL TORO.**
PATRONA DE MENORCA
- 10 Missions: Trobada de Menorca Missionera (El Toro)
- 10 Trobada preveres i religiosos/es al Toro
- 11 **Festa de Pentecosta**
- 11 Missions: Jornada de Menorca Missionera (parroquial)
- 15 Preveres: Jornada al Seminari en la festa de Jesucrist Sacerdot
- 17-18 Joves: Trobada Diocesana
- 25 Festa de Corpus Christi. Dia de la Caritat
- 31 Consell Pastoral Diocesà

JUNY 2008

- 2 Missions: Fira Missionera a Fornells
- 6 Missions: Pregària Missionera Diocesana al Toro
- 10 Col·lecta general per a diverses necessitats
- 24-31 Preveres: Exercicis Espirituals

